

saa magtpaaliggende her at komme Funktionærerne i Møde, som det er ved alle andre Lejligheder, hvor det kommer til Postvæsenets Kundskab, at der er Mangler at afhjælpe.

**Ordføreren (C. Hage):** Jeg antager, at vi nærme os Afslutningen, og skal da sige nogle Ord i Anledning af enkelte af de Udtalelser, som ere fremkomne. Angaaende Statsbanetakstlovens Gennemførelse viste det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) sig lidt misfornøjet, eller skal jeg sige mellemfornøjet, over, at Finansudvalget ikke havde ment at kunne tage dette Spørgsmaal op til selvstændig indgaaende Undersøgelse; han mente, at Finansudvalget er det naturlige Sted, hvor sligt maa undersøges, og hvorfra der kan ventes Indstilling til Tinget. Jeg maa sige paa Finansudvalgets Vegne, at vi føle os i høj Grad smigrede over en saadan Tillid. Det plejer i Reglen at være Tilfældet, at man mener, at Finansudvalget drager alt for meget ind under sig. Men medens vi ere meget glade over denne Tillid, er det for Finansudvalget dog absolut umuligt at overkomme at behandle saa store og omfattende Emner, der i Virkeligheden ligge selve Finansloven fjern. Det ærede Medlem mente da, at der burde nedsættes et særligt Udvalg til at undersøge alle den Slags Ting. Jeg skal imidlertid sige ham, at Vejen er ganske simpel. Han behøver kun at rette en Forespørgsel til Ministeren eller at indbringe et Lovforslag, som kun behøver at være paa et Par Linier, hvori han foreslaar en Ændring i Loven, og der vil da være Lejlighed til at debattere en saadan Sag, om det saa skal være, Dage igennem, debattere den alene, saaledes at Opmærksomheden og Tankerne kunne samles helt om den. Det er kun Tidsspilde, at vi ved Finanslovens Behandling skulle springe fra det ene Emne til det andet, og med faa Minutters Mellemrum faa at høre Udtalelser saa om en Sag og saa om en helt anden. Det er ganske umuligt, at der kan fremgaa noget virkelig frugtbart af en saadan sporadisk Debat, som finder Sted ved Finanslovens Behandling. Iøvrigt har det ærede Medlem jo endelig ogsaa den Udvej, som det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen) anviste, at komme med Forslag om Rigsretstiltale. Saa bliver der jo ogsaa Anledning til at tale om Sagen. — Den paa Finansloven opførte Bevilling paa 6,000 Kr. til videre Uddannelse af uformuende Elever ved de tekniske Skoler har givet en Del Medlemmer Anledning til nogle Bemærkninger og

navnlig til at lyse efter en Liste over de i Fjor understøttede Elever, som er bleven tilstillet Finansudvalget. Det fremgaar af Udtalelserne, at Aarsagen til denne Iver er den, at der er givet Undervisningshjælp til Sønnen af en Folketingsmand, hvem de paagældende ærede Medlemmer ikke anse for at være uformuende. Naar disse ærede Medlemmer mene, at der i den Anledning er noget at anke over, skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at da den paagældende Folketingsmand er fraværende paa Grund af Sygdom, synes det mig at ville have været mere smagfuldt, om de havde opsat deres Udtalelser, til han selv kunde være til Stede og kunde give sit Svar. Et æret Medlem tilføjede nogle løjerlige Sætninger, der gik ud paa at udtale det Haab, at Finansudvalget ikke havde søgt at skjule denne Liste for at dække vedkommende Folketingsmand. Jeg skal derom kun i al Godmodighed sige, at det paagældende ærede Medlem næppe har ventet at blive høret med noget Svar. — I Anledning af denne Sag skal jeg benytte Lejligheden til at oplyse, hvorledes Forholdet er med Hensyn til de Aktstykker, som tilstilles Finansudvalget. Samtlige Aktstykker og Dokumenter, der ikke udtrykkelig ere betegnede som fortrolige — og det er meget faa — og som vedrøre en Sag, der foreligger til Behandling, ere tilgængelige for ethvert Medlem af Tinget. Man behøver desangaaende kun at henvende sig til Udvalgets Formand, eller til den paagældende Ordfører eller til Bureauet, og for saa vidt da Papirerne ikke ere optagne andetsteds, ere de til Tjeneste. Da jeg i det foreliggende Tilfælde erfarede den pludselige Efterspørgsel, der viste sig efter dette Dokument, og da jeg ikke havde det ved Haanden og ikke vidste, om jeg havde forlagt det, anmodede jeg den ærede Minister om at faa en Genpart. Vi ere saaledes nu i lykkelig Besiddelse af 2 Eksemplarer, som begge ere deponerede i Bureauet og staa til ærede Medlemmers Disposition. Hvis de ikke skulde være tilstrækkelige, haaber jeg, at den ærede Formand vil lade antage en Ekstraskriver, for at hvert enkelt Medlem kan faa sit Eksemplar. Hvad angaar Trykningen af de Aktstykker, som tilstilles Finansudvalget, siger det sig selv, at der er en Grænse for, hvad der kan optages i Betænkningen. Den er voluminøs nok, som den er, og det vilde dog maaske blive for meget af det gode, om man i Betænkningen vilde optage Navnet paa enhver Snedkersvend, som har modtaget et Par Kroner af Statskassen. I